

og kom til at staa hende meget nær. Hun var med paa Rejse til København og fik et Guldur, da hun blev konfirmeret. De plejede at have Konfirmation med 10—12 Piger, men Jørgine Christine skulde konfirmeres alene, for at hun kunde faa et smukkere og bedre Udstyr end de andre. Hun fik, som sagt, et Guldur og blev konfirmeret alene. Saa faar hun Lyst til at rejse hjem til sin Fader nede i Bramminge, og da hun kommer derned, faar hun Lyst til at blive og tage Tjeneste dernede. Det var meget imod Fru Bransholms Ønske, men Fru Bransholm gav efter paa Borgmester Lyngbyes Raad, Borgmesteren i Esbjerg.

Jørgine Christine tog altsaa Plads dernede. Derfra blev hun ført til Vidneforhøret i Aarhus. Det er hende, der skal være bleven riset med Stikkelsbærris. Forholdet blev en Tid lang køligt mellem hende og Plejemoderen, men det blev godt igen, som man vil have set af det Brev, jeg læste op, fra 1907, nogle faa Maaneder før hun vidner i Aarhus, at af alle Mennesker kunde hun daarligst lide Fru Bransholm. Og da hun blev spurgt om, hvorfor hun daarligst kunde lide sin Plejemoder, Fru Bransholm, siger hun: Det er ikke, fordi jeg har faaet en daarlig Behandling paa „Hebron“, men fordi min Plejemoder har skrevet et nedsættende Brev om min Fader til Borgmesteren i Esbjerg, hvori hun beskylder min Fader for at være drikfældig og for at ville mishandle mig. Udgangspunktet er altsaa, at der skal være et saadant Brev til, hvori Fru Bransholm har skrevet dette til Borgmesteren i Esbjerg — Esbjerg er hendes Hjemstavns Jurisdiktion —, og det er hun vidende om. Det er et mystisk Brev. Den 16. September var hun vidende derom. Men den 22. August var hun i Forhør under Schröder, og da vidnede hun, at hun godt kunde lide sin Plejemoder; det var altsaa 3 Uger før den 16. September. I det senere Forhør siger saa Dommeren: Hvorledes kan det være, at du aflægger to saa forskellige Vidnesbyrd i disse to Forhør? Saa kom hun igen med Brevet. Ja, men du kendte jo det Brev allerede den 22. August — hun havde nemlig ikke faaet Kendskab til Brevet i Tiden mellem de to nævnte Forhør; hun kendte det allerede den 22. August —, hvordan hænger det sammen? spurgte Dommeren. Jo, svarede hun, jeg tænkte paa Forholdene i Hjemmet og ikke paa Brevet. Du har altsaa været vidende om dette Brev før den 22. August? Ja, Folketingsmand Sabroe har

meddelt mig det, siger hun. Se, dette Brev findes nu ikke her i Aktstykkerne, og jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe): Hvor findes dette Brev? Det eksisterer nemlig slet ikke, det kan nu dokumenteres. Der findes nok et Brev fra Fru Bransholm til Borgmesteren i Esbjerg, men det er et Brev, hvori der ikke er et eneste Ord, som taler om Faderens Drukenskab og Lyst til at mishandle sine Børn. Det er tværtimod et meget hensynfuldt og kærligt Brev. Hvorledes hænger det nu sammen?

Det oplyses, at Overretsassessor Schröder skrev til Borgmester Lyngbye i Esbjerg for at faa Rede paa dette Brev. Det ærede Medlem havde nemlig ogsaa talt til Schröder om det og sagt: Der er et saadant Brev, og det maa vi have frem. Saa skrev altsaa Schröder til Borgmesteren i Esbjerg og fik Svar. Det varede ganske vist noget længe, inden Svaret kom. Borgmesteren havde meget travlt og skrev, at han maatte gennemgaa mange Papirer for at finde et saadant Brev, mellem 5—6,000 Breve. Han skrev: Det er ganske rigtigt, at i Sommer, den 16. August, kom Folketingsmand Sabroe herved til Esbjerg, — jeg sad da i Byraadet —, lod sig melde og bad om en Samtale. — Det var den 16. August, altsaa før det førstnævnte Forhør. — Jeg lod svare, at jeg havde travlt, men jeg skulde møde ved Færgbroen — Sabroe skulde nemlig til Fanø —, der kunde han træffe mig. Saa refererer Borgmesteren i sin Svarkrivelse Samtalen mellem sig og det ærede Medlem for Aarhus. Det ærede Medlem for Aarhus sagde, at der var et saadant Brev, og forlangte, at Borgmesteren skulde udlevere det, men det nægtede han. Saa sagde det ærede Medlem: Assessor Schröder ved ogsaa Besked om Brevet og vil nok kræve det udleveret. Dertil svarede Borgmesteren: Ja, selvfølgelig, hvis jeg bliver krævet for Brevet af Undersøgelsesdommeren, skal jeg se at finde det. For øvrigt, siger Borgmesteren, staar Fru Bransholm meget smukt i dette Forhold. Han nævner ikke et Ord om, at der er skrevet nedsættende angaaende dette Plejebarns Fader. Hun har blot bedt om Raad med Hensyn til, hvad hun skulde gøre, da Barnet ønskede at komme bort fra Hjemmet og ud at tjene. I den Anledning er Borgmesteren tagen ud til Faderen og efter lang Forhandling bleven enig med ham om, at Pigen skal blive dernede og have Plads dernede.